

kunne komme ud med egne synspunkter på de pågældende områder.

Der er et eller andet sygt ved, at hver evig eneste gang man afviser et forslag fra nejsiden og i det her tilfælde to nejsrepræsentanter, så er det udemokratisk, så er det ikke sobert, og så er det i strid med demokratiet. Det synes jeg ikke er nogen fair måde at diskutere på.

Jeg har i øvrigt ikke været inde i substansen af det, men når jeg sådan ser på, hvor meget vi skal skændes om, er jeg ikke engang sikker på, om vi overhovedet må sige, at det er en fælles valuta, vi egentlig har til afstemning, og at det er den tredje del af ØMU'en, vi skal tilslutte os. Så jeg har egentlig svært ved at se, om vi egentlig er i stand til at enes om indholdet selv i de fælles afsnit, og om vi i øvrigt kan enes om fordelingen af hvem, hvad og hvor meget i forhold til de enkelte bevægelser.

Vi har tilvejebragt pengene i fællesskab, og det må være den måde, vi gør det på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen jeg forstår ikke, at hr. Claus Larsen-Jensen siger, at så skulle vi sætte os ned og blive enige om noget som helst. Det behøver vi jo ikke. Det, der er løsningen, er selvfølgelig, at de enkelte partier, der er repræsenteret i Folketinget og Europa-Parlamentet, bidrager med hver deres afsnit.

Det vil sige, at hr. Claus Larsen-Jensen ikke behøver at være enig med Enhedslisten om noget som helst andet, end at vi i fællesskab sørger for, at der kommer en sådan mulighed for, at befolkningen kan se både Socialdemokratiets og Enhedslistens og de andre partiers holdninger og synspunkter og derudfra danne sig deres egen opfattelse. Og der vil jo så netop ske det, at alle mødes på lige fod, således at det på den måde bliver sagligt, og at alle synspunkter får lejlighed til at komme til orde.

Så jeg må sige, at jeg ikke rigtig forstår hr. Claus Larsen-Jensens forslag på at komme uden om denne her sag.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Så vidt jeg hørte hr. Claus Larsen-Jensen, så brugte ordføreren ordene »en fair måde at oplyse befolkningen på«. Jeg er enig i, at hvis man vil demokratiet ud til den yderste spids, så skal tingene være fair. Jeg synes, at dette forslag lægger op til en fair oplysning af befolkningen.

Vi ved jo alle, at mange kommer med publikationer, som folk får ind ad dørene, og meget af det havner formentlig lige direkte i papirkurven uden at blive læst, men her er en mulighed, hvor folk, der virkelig interesserer sig for demokratiet og Danmarks fremtid, har mulighed for i en og samme publikation at sætte sig ind i, hvad tilhængere og modstandere har at sige.

Jeg forstår ikke, at man ikke i Socialdemokratiet mener, at det er en fair måde at oplyse befolkningen på.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Jamen Socialdemokratiets afvisning af forslaget ligger jo i forlængelse af den taktik og strategi – ordet blev brugt af hr. Claus Larsen-Jensen selv – som man har anlagt, hvor man går ud ene socialdemokratiske repræsentanter, uden at der er andre med, og overbeviser sine vælgere og tilhængere om, at de skal altså stemme ja.

Det plejer ellers at være god tradition i det danske folkestyre, at man lader meningerne brydes, at man, som i det her tilfælde, hvor det drejer sig om at afskaffe kronen eller holde fast i den, har en jasiger og har en nejsiger. Det kan være fra venstrefløjen, og det kan være fra højrefløjen.

Men det, at man bare selv kører ud, det er da – jeg ved ikke, det er da en ny demokratisk tradition, der er indført. Hvad er det, man er bange for? Det er mit spørgsmål. Og hvorfor tør man ikke optræde i en publikation med andre jasigere og med andre nejsigere? I samme publikation kan meningerne brydes.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Hr. Keld Albrechtsen prøvede at få det til at se let ud. Vi kunne jo bare bede om, at de bevægelser og de partier, der er i Folketinget og i Europa-Parlamentet, var repræsenterede. Jeg er ikke sikker på, at alle de bevægelser, der ikke er repræsenterede nogen af de to steder, vil være interesserede i det. Jeg har også forstået på bl.a. JuniBevægelsen, da den havde foretræde for Folketinget, at dens krav var, at der skulle være en 50/50-fordeling mellem ja- og nejsiden i avisen, dvs. en helt anden konstruktion osv. Så det er i givet fald ikke helt så nemt. Der skal også være en fælles side, som der har været i alle foregående aviser.

Når jeg henviser til, at man bruger forskellige virkemidler, så er det sådan set ikke en eller an-